

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΡΟΣ «ΤΟ ΒΗΜΑ»

Η περικοπή των υποτροφιών του ΙΚΥ

Από την κυρία Ελένη Ιωάννου

Τελείωσα αιφνιδιαστικά και μυστικά άλλαξε το καθεστώς των υποτροφιών των πανεπιστημιών. Χρόνια το ΙΚΥ δίνει δύο υποτροφίες στους δύο πρώτους κάθε σχολής. Το... αστρονομικό ποσό των 1.400 ευρώ τον χρόνο για τον καθένα φάνηκε πολύ και περιττό στο σημερινό υπουργείο Παιδείας και έκανε εκεί τις περικοπές του. Αντί να πριμοδοτείς το ταλέντο, το μεράκι και τους κόπους νέων παιδιών, τους κόβεις και τα ψήφουλα που με νόμο παίρνουν. Αναρωτήμαι, αυτά τα χρήματα που δεν θα πάρουν εφέτος οι δεύτεροι των σχολών ποιες τρύπες θα πάνε να κλείσουν; Τα έξοδα σε χαρτιά υγείας του ιδιου του υπουργείου;

Αντί να δίνεις λόγους και στόχους στους νέους να πάνε μπροστά, κόβεις και το τιμπτικό άλλα και οικονομικό κίνητρο... Αλιμόνο.

ΕΛΕΝΗ ΙΩΑΝΝΟΥ

Αθήνα

Η αξιολόγηση του μαθητή στο σχολείο

Από τον κ. Κωνσταντίνο Πλιούμπη

Ο λόγος εδώ είναι για την αξιολόγηση του μαθητή στο σχολείο, με αφορμή την εισαγωγή του φακέλου αξιολόγησης από τη νέα σχολική χρονιά. Και πρώτα πρώτα σύντομα η ιστορία του προβλήματος. Στα μέσα του 19ου αιώνα μπαίνουν στα σχολεία οι μηχανισμοί των εξετάσεων και της βαθμολόγησης, με σκοπό τη διαίρωση της αστικής τάξης, που τότε βρισκόταν στην εξουσία. Και αυτό γιατί στους μηχανισμούς αυτούς υπήρχαν και λανθάνουσες λειτουργίες - γνωστές στους λίγους - που ενυούσαν αυτή τη διαίρωση. Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο θα έρθουν στην επιφάνεια οι λανθάνουσες αυτές λειτουργίες κάτω από την επίδραση ορισμένων κοινωνικών και πνευματικών γεγονότων και θα δημιουργηθεί ένα έντονο παιδαγωγικό ρεύμα εναντίον των αξιολόγησης. Παρ' όλη την αυτή την αντίδραση, η αξιολόγηση επικρατεί και σήμερα στα σχολεία, με την ίδια πάντα επιδιώξειν. Αυτό δείχνουν οι παρακάτω γενικές και σύντομες παρατηρήσεις:

1. Καθώς το σχολείο χωρίζει τους μαθητές σε ομάδες, βάζει σε αυτούς ταμπέλες, ταμπέλες που θα επηρεάσουν τη μελλοντική ζωή του ατόμου, περιορίζοντας ή αυξάνοντας τις απαιτήσεις στις επαγγελματικές επιδιώξεις και στην ίδια την ζωή.

2. Με την αξιολόγηση το σχολείο παρουσιάζει την κοινωνική κατάσταση του μαθητή, σαν πνευματική πραγματικότητα, μια που είναι γνωστό πως η επίδρωση του μαθητή είναι συνάρτηση της οικονομικής, μορφωτικής και πολιτιστικής κατάστασης του οικογενειακού περιβάλλοντος, με τις γνωστές επιπτώσεις.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΛΙΟΥΜΠΗΣ

Εκπαιδευτικός - συγγραφέας, Κατερίνη

Ο Αρχιεπίσκοπος και η Μητρόπολη

Από τον κ. Χάρη Κονιδάρη

Διάβασα με προσοχή το άρθρο του κ. Ι. Πρετεντέρη με τίτλο «Ποιος κοροϊδεύει ποιον», στο πλαίσιο του οποίου, με αφορμή την επίσκεψη στον Αρχιεπίσκοπο του υποψηφίου Δημάρχου Αθηναίων κ. Σκανδαλίδη, προβαίνει σε εκτιμήσεις αβάσιμες για το πρόσωπο του Αρχιεπισκόπου και τις σχέσεις του με το ΠασοΚ.

Ο Αρχιεπίσκοπος είναι θρησκευτικός πηγέτης και όχι πολιτικόν πρόσωπο. Δεν γνωρίζει «παρατάξεις», γιατί η Εκκλησία, την οποία πιστά υπηρετεί, δεν ταυτίζεται με συγκεκριμένους πολιτικούς χώρους, αντιθέτως, όλους τους σέβεται, αγκαλιάζοντας κάθε άνθρωπο αδιακρίτως. Και δεν εκπροσωπεί «τη Δεξιά του Κυρίου», όπως ο κ. Πρετεντέρης θέλει να αντιλαμβάνεται μία αιμιγώς εκκλησιαστική έκφραση που ουδεμιά πολιτική διάστασην έχει.

Δεν έχει «ανοιχτούς λογαριασμούς» ούτε με το ΠασοΚ, ούτε με οιονδήποτε άλλο φορέα. Ουδέποτε «κήρυξε τον πόλεμο στην κυβέρνηση Σημίτη με αφορμή τις ταυτότητες», γιατί ουδένα λόγο είχε προς τούτο ώστε να αναζητεί αφορμή και γιατί συνεργάζεται, στο πλαίσιο των διακριτών ρόλων μεταξύ Πολιτείας και Εκκλησίας, με κάθε εκλεγμένη κυβέρνηση. Βέβαια, στην υπόθεση των ταυτοτήτων, η Πολιτεία ήταν εκείνη που έκλεισε την πόρτα στο αίτημα της Εκκλησίας για διάλογο, προτού λάβει τις αποφάσεις της ως μόνη αρμόδια, ερήμην τελικά της Βουλής. Ουδέν έκανε «για να ρίξει το ΠασοΚ στις εκλογές», γιατί το έργο του φυσικά δεν είναι αυτό. Και πότε αλλίθεια «περιποιήθηκε δεόντως με πάσις φύσεως χαρακτηρισμούς τόσο τον πρών όσο και τον νυν αρχηγό του ΠασοΚ», με τον οποίο μάλιστα είχε, κατά τη διάρκεια της θητείας του στο υπουργείο Εξωτερικών, αγαστή συνεργασία; Και με ποιους «χαρακτηρισμούς»; Υπάρχει

έστω και ένας; Και τι σχέσην έχει με όποιους ανέντιμους έπαιξαν άθλια παιχνίδια στην πλάτη της Εκκλησίας αποστέλλοντας σε κληρικούς την τα χυδαία «προεκλογικά φυλλάδια για τον «άθροπο» Παπανδρέου»;

Ο Αρχιεπίσκοπος και ο υποψήφιος Δήμαρχος Αθηναίων όντως «πολιτικά δεν έχουν τίποτε να πουν» – και δεν είπαν– γιατί ο καθένας σέβεται τον ρόλο του. Οσο για το ζήτημα της νέας Μητρόπολης, όσο και αν πολιτικώς μπορεί να ερμηνευθεί, για τον Αρχιεπίσκοπο είναι μόνον θέμα που αφορά στην πνευματική ζωή των πιστών.

Ως προ το «ποιος κοροϊδεύει ποιον» και την εξήγηση του κ. Πρετεντέρη ότι «ο Αρχιεπίσκοπος κοροϊδεύει τον κόσμο όταν λέει ότι ο υποψήφιος του υποσχέθηκε μια Μητρόπολη, την οποία ο άνθρωπος δεν έχει υποσχεθεί», σας παραπέμψω στις σχετικές δηλώσεις του κ. Σκανδαλίδη.

ΧΑΡΗΣ ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ
Διευθυντής Γραφείου Τύπου
της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών

Ο κ. I. K. Πρετεντέρης απαντά:

Φαίνεται ότι ο κ. Χ. Κονιδάρης απουσιάζει από τον τόπο την τελευταία εξετασία. Και ούτε έμαθε τίποτε για τις «λαοσυνάξεις», ούτε άκουσε ποτέ τα κρυμμάτα του Αρχιεπισκόπου, ούτε αντελήφθη τι συνέβη στις εκλογές. Αν τώρα ο Αρχιεπίσκοπος κατάλαβε ότι έσφαλλε, άλλο ζήτημα.

Καλώς ή κακώς, ο γράφων δεν απουσιάζει. Οπως δεν απουσιάζει και μια μεγάλη μερίδια του ελληνικού λαού, ο οποία ούταν άκουγε τον Αρχιεπίσκοπο να ευγνωμονεί μετεκλογικά «την Δεξιά του Κυρίου» δεν περίμενε ποτέ ότι ο υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων του ΠασοΚ θα μετατραπεί μια ημέρα σε πλαστέ μητροπολιτικών ναών.

3. Χωρίζοντας το σχολείο τους μαθητές σε «καλούς» και «κακούς» τους εισάγει, από τα πρώτα ακόμη χρόνια της ζωής τους, στην ταξική κοινωνία, όπου υπάρχουν «νικητές»-προνομιούχοι και «πτυπημένοι»-μη προνομιούχοι και που δεν ρωτάνε αν πρέπει να υπάρχουν πτυπημένοι – αυτό είναι σίγουρο – αλλά ποιος θα είναι.

Σε μια νέα σωστή προσέγγιση της αξιολόγησης οι εξετάσεις θα πρέπει να γίνονται με σκοπό να διαπιστώσουν οι αδυναμίες του γενικού προγράμματος και του μαθητή και στη συνέχεια να ακολουθήσουν τροποποίηση του προγράμματος και αντιμετώπιση των προβλημάτων του μαθητή. Είναι σημαντικό να τονιστεί πως το σχολείο δεν δημιουργήθηκε για να χωρίσει τους μαθητές σε «καλούς» και «κακούς» – μια που στην πράξη δεν προσφέρει τίποτε ο χωρισμός αυτός – αλλά για να διαπιστώσει τις αδυναμίες του μαθητή και να τις αντιμετωπίσει, καθώς και τις πνευματικές ικανότητες και να τις αναπτύξει στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, με σκοπό να βοηθήσει τον μαθητή να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της ζωής του.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΛΙΟΥΜΠΗΣ

Εκπαιδευτικός - συγγραφέας, Κατερίνη

Η Βουλή των Εφήβων και η τηλεοπτική κάλυψη

Από τον κ. Niko Rovosso

Η ενδέκαπτη σύνοδος της Βουλής των Εφήβων άρχισε την Παρασκευή 1/9 και τελείωσε τη Δευτέρα 4/9. Μέσα στο Σαββατοκύριακο οι «έφερβοι βουλευτές» συνεδρίασαν σε επιτροπές, αντίστοιχες των Διαρκών Επιτροπών της Βουλής των Ελλήνων, ώστε να αναφέρουν προβλήματα και υποθέσεις που τους απασχολούν. Δυστυχώς η EPT AE, η οποία έχει τα δικαιώματα της τηλεοπτικής κάλυψης, αποφάσισε να μην καλύψει ζωντανά καμία από τις συνεδριάσεις και να μην προβάλει ούτε αποσπασματικά τα βασικότερα σημεία από τους λόγους των παιδιών. Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και το κανάλι της Βουλής, που με τη σειρά του αρνήθηκε να μεταδώσει τις συνεδριάσεις. Αν ζόύει ο Αντώνης Σαμαράκης δεν νοιμίζω ότι θα άντεχε να δει τη σημερινή τροπή που έχει πάρει ο θεσμός, για τον οποίο πάλευε τόσα χρόνια. Εξάλλου, αν θυμάστε από πέρυσι, η φραντσία φέρνει... νύστα στην εξουσία αφού η υπουργός Παιδείας Μαριέττα Γιαννάκου κοιμήθηκε για λίγο μέσα στο Κοινοβούλιο. Λογοκρισία δέχθηκε η Βουλή των Εφήβων και από το σύ-

νολο του κυριακάτικου Τύπου, καθώς σχεδόν καμία από τις εφημερίδες δεν έκανε αναφορά στο θέμα...